

DEVLETLE ARAMIZDAKİ MESAFE: İSLAMCILIK

Üstün BOL, 30Kasım 2021

<https://hertaraf.com/koseyazisi-devletle-aramizdaki-mesafe-islamcilik-2709>

Solcumsuların bilinçaltında ne yaparsak yapalım yıkamayacağımız ön yargılar, bir türlü tatmin edemediğimiz bir kin var.

Sadece solcumsular değil, ulusalcılar ve milliyetçiler de İslamcılara karşı gizleme ihtiyacı hissetmedikleri bir nefretle yaşıyorlar.

Belki aşağılık kompleksinden kaynaklanan, belki tarihsel gerekçelerle, belki de dönüştüremedikleri, kendilerine benzetemedikleri için bu hastalıktan kurtulamıyor, tedavi olmayı da kabul etmiyorlar.

Bu maraz çoğu zaman başka şekillerde cereyan edip, ilgisiz zamanlarda cümlelere dökülebiliyor.

28 Şubat gibi olağanüstü zamanlarda fiziksel şiddete dönüşebildiği gibi, zaman zaman sözlü taciz, sataşma ve saldırı şeklinde de nüksedebiliyor.

Siyasal iktidarla meselesini normal bir ülkede olması gerektiği gibi hukuki bir zeminde göremeyen insanlar karşıtlarını suçlamak için ‘İslamcı’ kelimesini kullanıyor mesela.

Daha kurulurken İslamcı değil muhafazakâr olduğunu açıklamış bir partiye, ısrarla ‘Sen İslamcısın’ demek ahlaken yetersizlik olduğu kadar, bir zavallılığı da gösteriyor.

Diğer yandan İslamcılık bu hasta zihinlerin zannettiği gibi kötü bir şey değil!

Fason bir Rusçuluk, ırkçılık, ulusalcılık akımını modern bir düşünce olarak tartışmasız kabul ederek, sadakatle iman eden insanların, özü itibariyle son derece sahil bir adalet arayışı olan İslamcılık düşüncesini anlayamaması normal!

Eğer bir düşünceye modern denilecekse, çekinmeden İslamcılık düşüncesinin modern olduğunu söyleyebiliriz.

İslamcılığı tarif ederken o yüzden ‘**Zamanın Ruhı**’ der Cihan AKTAŞ.

Anın içinde olan, olabilen ve o ana ait iddiası olan bir düşüncedir İslamcılık.

Muarızlarının iddia ettiği gibi, geçmişte kalmış, bugüne ait olmayan bir düşünceden bahsedemeyiz İslamcılık üzerine konuşurken.

Oysa Rus’çuluk da ırkçılık da ulusalcılık da bugüne ait bir dil ve söylem üretmez.

Eskinin öğrettiklerini ezberlemek ve tekrar etmekten başka çaresi olmayan akımlardır bunlar.

Her sakallıyı dedesi zanneden bu türler, sevmedikleri ama makul mücadele yöntemleri üretemedikleri insanlara, İslamcı demeyi maharet sanırlar.

Bu en baştan faşizm kokan bir söylemdir.

Ve bu söylemde bütün düşman kardeşler mutabıktır.

Muhafazakârlık ise iktidarın ve karşıtlarının ortak noktasıdır.

Bir Rus'çu, bir ırkçı, bir ulusalcı kökten muhafazakârdır.

Siyasi iktidara karşı olmasının sebebi, onun kimliğinden ziyade yönettiği güce sahip olamaması, pastaya parmak banamamasıdır.

Bununla beraber siyasal iktidarla birlikte yol yürüyenler de ideolojilerinden bağımsız olarak yönetme gücünün ve pastanın cazibesi ile orada yer almaktadır.

Siyasal iktidarın herhangi bir uzvu olmamasına rağmen mevcut iktidarın İslamcılık iddiası ile yıpratılmaya çalışılması siyasal aktörlerin fikir üretme yetersizliğini gösterdiği kadar İslamcılarının niteliğine de işaret eder!

En çok kimden korkuyorsan her gördüğün düşmana onun adını verirsin çünkü.

İslamcılığın ne olduğu, kimlerin İslamcı olduğu tartışmasına girmeden daha genel bir tanım belki şöyle yapılabilir: İslamcılık devletle aramızdaki mesafedir. Mesafe arttıkça İslamcılık artar, mesafe azaldıkça İslamcılık azalır.

Elbette bu tanım zamanın ruhu tanımıyla birlikte anlam kazanır.

Bu sebeple devlet yönetiminde ve bürokraside etkin görev almayı seçmiş insanları ve onların kurduğu organizasyonları İslamcılık iddiasıyla 'suçlamak' zekice değildir!

Bilerek ve isteyerek devlet yönetiminden uzaklaşmayı tercih etmiş, sistemin bir parçası olmak yerine alternatifini olmayı seçmiş ve bununla birlikte varoluşunu İslam'ın kural ve prensiplerine dayandırmış kişiye ancak İslamcı denilebilir.

Sağdan saydığımızda da soldan saydığımızda da İslamcılar iki elin parmağını geçmeyecek sayıda.

Hiç dert değil!

İslamcı bu açıdan bakıldığında nicelikle nitelik arasında tercih yapan kişidir.

Kalabalık olmak da çok matah bir şey değildir zaten.